

GRUPO ESPERANTISTA
"FIDO
KAJ ESPERO"
VALLADOLID

Año 2005

Nº 219

NOVIEMBRE-DICIEMBRE

Dirección Postal: Apartado, 119; 47080 VALLADOLID

Adherido a la Federación Española de Esperanto

EDITORIAL

Un año más., ha transcurrido, con acontecimientos de índole diversa, unos positivos, y otros no tanto, como es natural en el devenir de los días que han formado los trescientos sesenta y cinco del año que está a punto de finalizar.

Sí nos ceñimos al ámbito, puramente esperantista, podemos decir que el mismo, dentro de nuestras modestas posibilidades, ha sido, aceptable, tomando en consideración la oportuna y adecuada idea de que el esperantismo español se sumase de modo activo a los actos conmemorativos del IV Centenario de la Publicación de la obra de Cervantes "EL Ingenioso Hidalgo Don Quijote de la Mancha", tomando como base y fundamento la traducción al esperanto, a cargo de Fernando de Diego, y editada en una cuidadosa edición con ilustraciones de Doré a cargo de la Fundación Esperanto.

Dentro del programa de actividades desarrollado, bajo el título "**Don Quijote habla Esperanto**" según idea del Presidente de la Fundación, Toño del Barrio, quien por cierto, se inició en el idioma en Valladolid, se ha colaborado con conferencias, a cargo de Rafaela Urueña en Burgos y Palencia,; se ha participado en el Congreso Nacional de Esperanto celebrado en Alcalá y se han publicado artículos, en español y en esperanto, en nuestro órgano informativo.

Por otro lado diversos miembros de nuestro Grupo se desplazaron a Soria para pronunciar charlas sobre diversos aspectos del Esperanto a alumnos de la Facultad de Traducción, asistentes al curso del Prof. Zarandona, titulado "**Esperanto y Traducción**". Finalmente, mencionar las charlas en la Facultad de Filosofía y Letras, dentro de las I Jornadas Culturales, en las que jugó un papel primordial, en lo relativo al Esperanto, el alumno de la Facultad y miembro del Grupo **Rodrigo Portela**

Ni aŭskultis per la amasmedioj ke ĵus finis ĉimonate, konferenco de la Unuiĝintaj Nacioj pri la medio, kun la celo diskuti kion fari post 2012, pri la *Protokolo de Kioto* pri klimatsanĝo.

La Protokolo de Kioto, aldono al la traktato pri klimatsanĝo de 1992, estas grava ĉar serĉas solvojn al unu el la plej urĝaj situacioj de nia planedo, kiel estas la iom post ioma varmiĝo de la terglobo kaj konsekvence la klimatsanĝo.

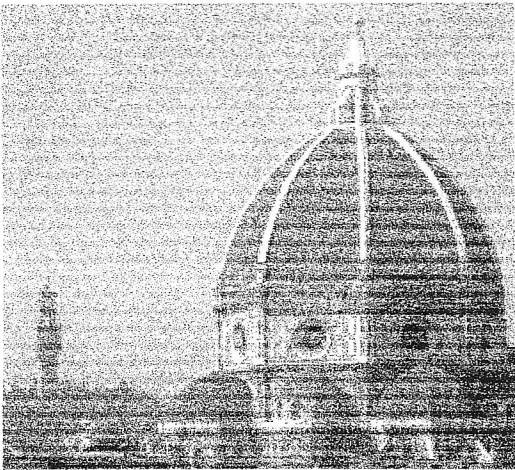
Sciate ke la protokolo de Kioto validiĝis por 141 ŝtatoj la 16-an de februaro 2005, ne estante ratifita de grandaj potencoj kiel Usono, en ĝi oni decidis ke la subskribintaj landoj malpliigos la atmosferan poluadon per nocaĵ gazoj 5% ekde la niveloj de 1990 ĝis la jaro 2012. Tiel, ankaŭ ili decidis ke en la jaro 2006 komencu laborgrupoj por studi la situacion antaŭ 2012 kiam finas la Protokolo de Kioto, kaj pro tio cento da Ministroj pri Medio de la diversaj landoj kunsidis en Montrealo.

La situacio estas grava, ĉar nur Usono emisias po 21% de la tuto de dioksido de karbono al la atmosfero, sed ne nur tiu lando sed ankaŭ aliaj landoj inter ili Hispanio emisias metanon, nitrooksidon kaj aliajn gazojn al la atmosfero. Se la industriaj landoj de la norda hemisferio ne ŝanĝas ĝiajn kutimojn, ni iros al estonta katastrofo kies konsekvencojn ni jam eksentas, t.e. la perdon de la naturrezervoj kaj la klimatsanĝon.

Hispanio estas unu el la landoj kiu plu suferos la klimatsanĝon, per pli varmaj someroj, kaj konsekvence arbarfajroj, sekeco, perdo de agrokulturaj produktoj kaj aldone, inundoj kiam pluvos. Oni diras ke la afrika dezerto pligrandiĝas pli kaj pli kaj nia lando estas la plej proksima al Afriko. Por eviti tiun kataklismon, la sciencistoj pensas nepre redukti la emisiojn de nocaĵ gazoj po 50% iom post iom. La Eŭropa Unio aliĝis al la Protokolo de Kioto en 2002 kaj partoprenas en ĉiuj agadoj tiusence, sed ne ĉiam la membroŝtatoj plenumas la regularon de la Komunumo.

Ĉu ni ĉiuj kaj niaj registaroj estos konsciaj pri tiuj konsekvencoj de la atmosfera poluado? Mi bedaŭrinde timas ke ne multe.

Sobre la "ciudad" de FLORENCIA

FLORENCIA, capital de la Toscana, situada a las orillas del Arno, tiene una población de 374.500 habitantes, de los que un 47% son hombres y el resto, un 53% mujeres, entre los Mares Adriático y Tirreno, casi en el centro de la península italiana. Es una ciudad con larga tradición de industria y artesanía, comercio y cultura, arte y ciencia.

Es fácilmente accesible por ferrocarril tanto desde la mayoría de los lugares de Italia como del exterior. El aeropuerto de Florencia "Vespucci" está situado 5 kilómetros del centro de ciudad. La autopista principal, conecta Florencia con Bolonia y Milano en el norte y Roma y Nápoles en el sur.

El clima es templado pero variable, con inviernos ventosos y los veranos calientes.

El area del **Chianti**, entre Florencia y Siena, es uno de los campos más hermosos de Italia y un área famosa por sus vinos famosos en todo el mundo

Florencia, cuna de la Lengua Italiana Clásica (Dante, Petrarca y Boccaccio) y del Renacimiento, posee un tesoro innumerable de monumentos y obras de arte.

La **Florencia** renacentista suele compararse con la Atenas del esplendor griego. Sus palacios, iglesias, fortalezas, mansiones renacentistas y como no, las obras de arte, son impresionantes.

Florencia además es una ciudad muy animada. Por sus calles, las del centro muy estrechas y con empedrado, están llenas de gente. Además desde 1988, debido al impacto ambiental, está prohibida la circulación de vehículos en el casco céntrico, así podemos disfrutar mejor del ambiente que nos rodea. Por el centro de la ciudad pasa el **río Arno**, verde y fangoso, bordeado de los amplios muelles, que se construyeron en el siglo XIX para evitar inundaciones. Sobre el río Arno está el **Ponte Vecchio**, hermoso lugar conocido en todo el mundo desde su construcción en el siglo XVI por sus tiendas de joyas. No obstante la tradición artesanal de Florencia es sello de la cultura y el amor al arte de la ciudad. En los alrededores hay varias cafeterías y trattorias, ideales para descansar

Si queremos degustar comida típica florentina debemos probar el mondongo a la florentina y la bisteca a la florentina en carnes y los gnocchi verdi a la gorgonzola en la pasta.

Tra la Mondo

“El hombre que desafió a Babel”

Jen la titolo de la hispana versio de la biografio de Zamenhof verkita de Masson/Centassi Tradukita el la franca originalo far membroj de Madrida Esperanto-Liceo, inter ili Pedro Garrote, membro ankaŭ de nia Grupo Fido kaj Espero. Normala prezo estas 20 eŭroj (el la retpaĝo de HEF)

La berlina Esperanto-domo estas rekonstruota

La berlinaj esperantistoj ne perdis la esperon: post la katastrofa fajro en septembro oni jam planas la rekonstruon de la domo.

Johann Pachter, la posedanto de la domo, komisiis inĝenieran oficejon pri la teknikaj planistaj laboroj. Krome Peter Kühnel, esperantisto kaj konstru-inĝeniero, transprenis la taskon de konsilanto kaj kunordiganto de la laboroj. Ili planas, ke la Berlina Oficejo de Germana Esperanto-Junularo kaj la kvin loĝejoj estos denove uzablaj fine de decembro 2005. Necesas prokrasti la renovigon de la korta domo. (el la retpaĝo de ĈRI)

MALFERMA TAGO OMAĜIS OFICEJAN JUBILEON

La Malferma Tago de la Centra Oficejo de UEA sabaton, la 26-an de novembro, omaĝis la 50-an datrevenon de la translokiĝo de la sidejo de UEA al Roterdamo. Ekde novembro 1955 la CO troviĝas en la nederlanda metropolo, kies animon "ornamas filozofia saĝo, aŭdaca praktikemo kaj senfina kuraĝo", kiel *Ivo Lapenna* skribis en la revuo "Esperanto" anoncanta la ekfunkcion de la asocia centro en la nova loko.

Kun la unua, Ĝeneva epoko de la sidejo la publiko konatiĝis per la prelego de historiisto *Ziko Sikosek* pri la tiama direktoro *Hans Jakob*. Poste *Johano Rapley*, la lasta gvidanto de la oficejo en la apud-Londona vilaĝo Heronsgate, prilumis tiun mezan periodon de la Centra Oficejo. En formo de intervjuo, kiun gvidis Sikosek, prezentis siajn rememorojn *Glauco Pompilio*, iama KKS, kiu komencis sian oficistan servon en la unua, luita domo de UEA en Roterdamo, kaj *Victor Sadler*, kiu laboris en la nuna domo du jardekojn kiel redaktoro, oficeja direktoro kaj ĝenerala direktoro. . (el la retpaĝo de UEA)

NOVA MEMBROKARTO DE UEA ENKONDUKITA

La Centra Oficejo de UEA komencis liveri al la novaj membroj de la Asocio novstilan membrokarton. Temas pri kreditkartformata, plastumita kaj kolora karto, kies dezajno estas inspirita de la interreta hejmpaĝo de UEA. (el la retpaĝo de UEA)

Humoro

Diri la veron

Viro ekvidis belulinon kaj li diris:

- Kiel belega vi estas!

Kaj ŝi respondis:

- Dankon! Sed bedaŭrinde mi ne povas diri la samon al vi...

- Nu, faru kiel mi, ne diru la veron!!!

Saĝa afiŝo

Viro legas afiŝon: "La ponto disfalas se du viroj pasas sur ĝi."

La viro pasas kaj ĝi disfalas. Kial?

Ĉar unu viro informita valoras du virojn!

Ĉe la doganejo

Doganisto al vojaĝanto: "Vi deklaris, ke vi ne transportas impostebajn varojn, kaj nun mi trovas en via valizo dek botelojn da brando!"

Ĝuste, sed tiujn mi intencas kontrabandi."

Ancas de rana

Camarero, camarero, ¿Tiene ancas de rana?

- No, señor. Yo siempre ando así.

LORO CON NEGRO

Un negro entra en un bar con un loro en el hombro

El camarero pregunta: - ¿De dónde sacaste eso?

Contesta el loro: - De África.

En el Restaurante

- ¡Camareroooooo! ¿Qué demonios es esto? ¡Hay un pelo en mi sopa!

- Claro, señor, es cabello de ángel.

- ¿De ángel?

- Sí, de Ángel, el cocinero.

Feliz Navidad y Año Nuevo

Con este cordial y sincero deseo, tanto a los socios del Grupo como a todos aquellos que en cualquier lugar, hayan hojeado, aunque sólo sea por curiosidad, los distintos números de nuestro Boletín, cerramos hasta el próximo año, la publicación de este modesto Boletín que tiene como misión primordial, mantener, aunque sea en pequeña medida la antorcha del Grupo de Valladolid.

Teniendo Fe y Esperanza, como se denomina nuestro Grupo, en un futuro, en el que logremos resultados más positivos de los conseguidos en los últimos tiempos. Para lo cual es necesaria la colaboración, en la medida de lo posible, de todos vosotros.

PERIÓDICO

GRUPO ESPERANTISTA
Apartado, 119
47080 VALLADOLID